

vårt nationalförsvar är redan mycket förberedt dels från Statens sida genom införande af vapenöfningar i folkskolorna och dels ock från den enskildes genom det fria skarpskytteväsendet. Den allmänna värnepligten vid det nya försvaret anser jag böra taga sin början vid 20 och räcka till 55 å 40 års ålder, indelad i olika klasser samt att såväl exercis- som skjutöfningar, för att göra dem så litet tryckande som möjligt, både i afseende på kostnader och tidspillan, måtte hållas inom häradet, så framt folkmängden uppgår till ett visst och bestämdt antal.

Då jag icke eger den djupa blick, som saken härutinnan kräver för att framlägga något detaljeradt förslag, har jag blott velat framhålla de allmänna grunderna till vårt försvars ordnande samt hemställa att Riksdagen ville besluta:

- 1:o) allmän folkbeväpning;
- 2:o) att icke någon friköpning eller legning må ega rum;
- 3:o) att tidsenlig och tillräcklig krigsmateriel må anskaffas;
- 4:o) att exercis- och skjutöfning må ske inom häradet, då folkmängden uppgår till minst 10,000;
- 5:o) att nu på rote och rusthåll hvilande indelningsverket må försvinna på 10 å 15 år samt på vakans ställda nummer erläggas intilldess en årlig afgift af 60 R:dr.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1871.

Nils Nilsson,
från Blekinge.

N:o 40.

Af Herr Nils Nilsson från Blekinge län: Om ändring i Kongl. Kungörelsen den 11 Maj 1855, angående grunderna och sättet för markegångsprisens bestämmande.

Enligt Kongl. Maj:ts nådiga kungörelse den 11 Maj 1855, angående grunderna för markegångsprisens bestämmande, stadgas, bland annat, att de, som utses

till ledamöter i nämnden för priskuranternas uppsättande, så ock deputerade vid markegångsförrättningen, icke allenast äro för sakkunskap och oväld kände män, utan äfven infinna sig vid de förrättningar, som å bestämda tider och visst ställe derom föreskrifvas i nämnde kungörelses 2 § 3 mom., nemligen: "Dessa nämnder sammanträda med kronofogden, på dennes kallelse, å lämpligaste, af Wår befallningshafvande bestämdt tingsställe tvänne gånger för hvarje skatteår, nemligen i början af Januari och i slutet af Mars."

Inom den ort, jag tillhör, finnas tvänne tingsställen inom fögderiet, belägna vid de yttersta gränserna af detsamma. Följden blir att flera af nämndens ledamöter hafva ända till 11 mil att resa fram och åter för att bevista en sådan förrättning, och, då ingen ersättning erhålles, inträffar ofta, att den, som blifvit vald, uteblir. Dessutom hafva tingsställena den olägenheten med sig, att de aldrig vid sådana tillfällen äro uppeldade, utan att man under den kalla årstiden riskerar att förlora sin helsa.

Då jag icke anser det vara nödvändigt, att en dylik förrättning hålles å tingsstället, utan på en mera central plats inom fögderiet, får jag vördsamt föreslå att ofvannämnda paragraf och mom. i förenämnda nådiga kungörelse måtte få följande förändrade lydelse:

att "dessa nämnder sammanträda med kronofogden, på dennes kallelse, å lämpligaste af Wår Befallningshafvande bestämdt ställe i midten af fögderiet tvänne gånger hvarje skatteår, nemligen i början af Januari och i slutet af Mars."

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1874.

Nils Nilsson,
från Blekinge.